



การฟื้นฟู

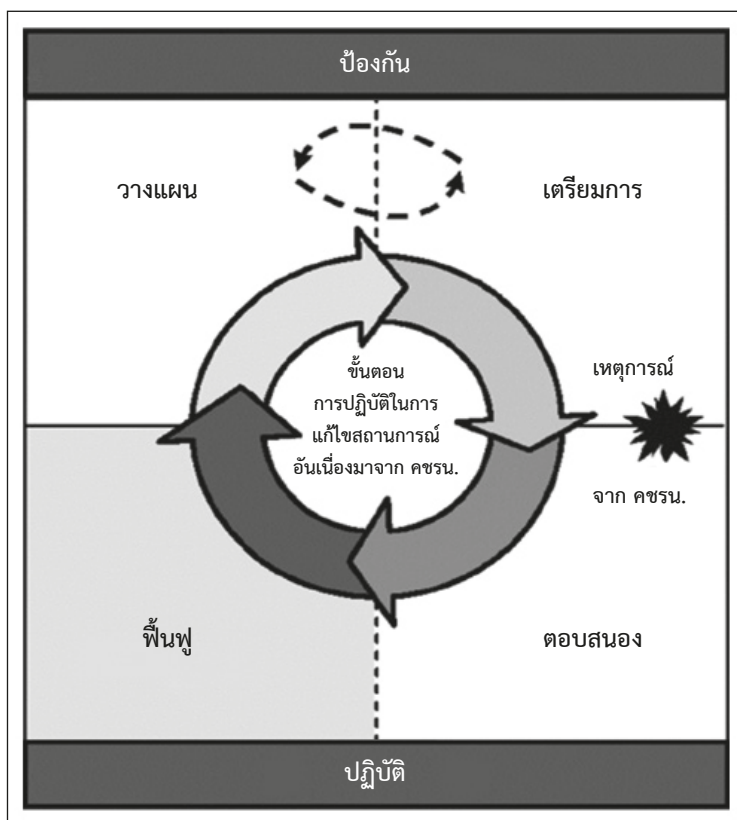


บทที่ ๕ เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ได้ดำเนินการในระหว่างการปฏิบัติขั้นการฟื้นฟู การปฏิบัติดังกล่าว ได้แก่ การปฏิบัติการทำลายล้างพิษ การฟื้นฟูการส่งกำลังบำรุง การฟื้นฟูการสนับสนุนบริการสุขภาพ การเปลี่ยนผ่าน และการถอนกำลัง

กล่าวเบื้องต้น (Background)

๕-๑ การปฏิบัติขั้นการฟื้นฟูได้เริ่มขึ้นเมื่อมีอันตรายที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน ซึ่งได้มีการจัดการหรือถูกควบคุมในระหว่างการปฏิบัติการตอบสนองเหตุการณ์ (ดูในรูปที่ ๕-๑ สำหรับการปฏิบัติขั้นการฟื้นฟู ซึ่งสัมพันธ์กับขั้นตอนการปฏิบัติอื่นๆ ในระหว่างกระบวนการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คชนร.) ผู้ตอบสนองเหตุการณ์ด้าน คชนร. ยังคงให้การสนับสนุนต่อเนื่องไป จนกว่าการบรรเทาผลกระทบจากอันตรายซึ่งเกิดอย่างฉับพลันได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์ (การสนับสนุนการลาดตระเวนการทำลายล้างพิษ รวมทั้งการประเมินผลและการให้ข้อเสนอแนะ)

ความเข้าใจและการนิยามเกี่ยวกับการปฏิบัติการฟื้นฟูหลังจากการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คสชน. จำเป็นต้องมีการเชื่อมโยงระหว่างคำนิยามศัพท์ทางทหารแบบดั้งเดิมกับคำจำกัดความตามกรอบการตอบสนองเหตุฉุกเฉินแห่งชาติ (NRF)



รูปที่ ๕-๑ ขั้นตอนการปฏิบัติการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คสชน. (ฟื้นฟู)

๕-๒ การฟื้นฟูและการฟื้นฟูสภาพขึ้นมาใหม่ เป็นการปฏิบัติของชาติใดชาติหนึ่งในห้วงก่อน ระหว่าง และภายหลังการโจมตีจากชาติที่เป็นข้าศึก เพื่อลดผลกระทบจากการโจมตีให้เหลือน้อยที่สุด, กอบกู้สถานะทางเศรษฐกิจของชาติให้กลับคืนมา, ให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน อีกทั้งกู้พลังอำนาจกำลังรบของกองกำลังที่เหลืออยู่ และการปฏิบัติการสนับสนุนให้กลับคืนมาให้มากที่สุด (คู่มือ JP 3-35)

๕-๓ ตามกรอบการตอบสนองเหตุฉุกเฉินแห่งชาติ ได้กล่าวถึงการฟื้นฟูในแง่ของขีดความสามารถที่จำเป็นสำหรับการช่วยเหลือชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ให้ฟื้นฟูสภาพกลับมาอย่างมีประสิทธิภาพโดยภาพรวม การปฏิบัติการฟื้นฟูทางด้าน ศรชน. ซึ่งเกิดขึ้นในบริบทของการแก้ไขสถานการณ์ รวมทั้งการปฏิบัติเพื่อดำรงหรือฟื้นฟูการบริการที่สำคัญ ซึ่งประกอบด้วยการจัดการและการบรรเทาผลกระทบที่ตามมาจากเหตุการณ์อันเกี่ยวข้องกับ ศรชน.

๕-๔ ในห้วงการปฏิบัติการเกี่ยวกับการกิจการฟื้นฟูสำหรับผู้ตอบสนองเหตุด้าน ศรชน. เป็นการตรวจสอบความต้องการที่กำหนดขึ้นโดยผู้มีอำนาจที่เหมาะสม (ผู้บัญชาการเหตุการณ์สำหรับการปฏิบัติการภายในประเทศ หรือจากชาติเจ้าบ้าน และ/หรือกระทรวงการต่างประเทศสำหรับการปฏิบัติการในต่างประเทศ) บทบาทในการปฏิบัติการสำหรับผู้ตอบสนองเหตุได้เปลี่ยนไปในระหว่างขั้นการปฏิบัติการฟื้นฟู โดยที่ในระหว่างการปฏิบัติการฟื้นฟู การปฏิบัติการสำรวจอาจยังคงดำเนินการต่อไปในเขตอันตรายพร้อมกับให้การสนับสนุนการทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิค นอกจากนั้น ยังอาจให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค และการสนับสนุนการปฏิบัติการทำลายล้างพิษด้านอื่นๆ (การทำลายล้างพิษขั้นสมบูรณ์และการทำลายล้างพิษพื้นที่)

๕-๕ ผู้บังคับหน่วยทหาร คชน. ทบทวนแผนภารกิจฟื้นฟูในห้วงก่อนและระหว่างการปฏิบัติขึ้นการฟื้นฟูรวมทั้งประสานแผนกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน เพื่อให้มั่นใจว่าการถ่ายโอนงานระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนและผู้บัญชาการหน่วยสนับสนุนทางทหาร มีความเข้าใจตรงกันและดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ลำดับความเร่งด่วนสูงสุดสำหรับผู้บัญชาการหน่วยทหาร คือการสถาปนาขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจขึ้นมาใหม่ การพัฒนาแผนเพื่อให้ครอบคลุมความต้องการขึ้นการฟื้นฟูทั้งในระยะสั้นและในระยะยาวและกลับไปสู่การปฏิบัติการปกติ ข้อพิจารณาพิเศษที่ทำให้เกิดความเสียหายและบรรเทาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้เหลือน้อยที่สุด แผนภารกิจฟื้นฟูอาจจะรวมถึงขอบเขตงาน ดังต่อไปนี้

- การสนับสนุนทางการส่งกำลังบำรุงและการส่งกำลังเพิ่มเติม
- การป้องกัน
- ความต้องการในการจัดทำเอกสารและการรายงานรวมไปถึงการใช้ทรัพยากรสิ้นเปลือง การสูญเสีย และข้อมูลการได้รับอันตรายจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งจำเป็นต่อการประมาณการถึงการได้รับอันตรายของกำลังพล (เพื่อตรวจสอบผลกระทบต่อสุขภาพทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว)
- ยุทธโธปกรณ์ใช้ในการทำลายล้างพิษ โครงสร้างพื้นฐานและสภาพภูมิประเทศ กำลังทหารอาจได้รับการร้องขอให้สนับสนุนการขนส่งประชาชนที่ได้รับผลกระทบ; การช่วยเหลือในความพยายามเพื่อการทำลายล้างพิษ; การช่วยเหลือในการแยก/ปิดล้อมพื้นที่หรือสิ่งอุปกรณ์เปื้อนพิษ, พื้นฟูสภาพโครงสร้างพื้นฐาน, ปฏิบัติการเฝ้าตรวจ และรักษาความปลอดภัยโดยรอบพื้นที่เปื้อนพิษ

- การปฏิบัติในการสนับสนุนบริการสุขภาพ
 - การป้องกันเป็นบุคคล
 - การปฏิบัติการจัดการผู้ป่วย
 - การคัดกรองทางการแพทย์และการบันทึกเอกสาร
 - การจัดการความเครียดเมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤต
 - ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในระดับชาติ ระดับรัฐ

ระดับท้องถิ่น และของชาติเข้าบ้าน ตามความจำเป็น

๕-๖ สภาพแวดล้อมการปฏิบัติการที่ได้รับผลกระทบจากการทำลายล้างพิษ ในการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คหรน. มีดังนี้

- กรณีการสนับสนุนภายใต้การนำของกระทรวงความมั่นคงภายในสำหรับสภาพการปฏิบัติการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คหรน. ภายในประเทศ หน่วยตอบสนองเหตุของกระทรวงกลาโหมมักเป็นหน่วยเพิ่มเติมกำลังให้แก่ชุดปฏิบัติการตอบสนองเหตุฝ่ายพลเรือน นอกจากนี้ หน่วยตอบสนองเหตุของกระทรวงกลาโหมต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของคณะกรรมการด้านอาชีวอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน (OSHA) และสำนักงานพิทักษ์สิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกา (U.S. EPA)

- กรณีการสนับสนุนภายใต้การนำของกระทรวงกลาโหมสำหรับสภาพการปฏิบัติการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คหรน. ในต่างประเทศ หน่วยตอบสนองเหตุของกระทรวงกลาโหมจะเป็นหน่วยเพิ่มเติมกำลังให้แก่ชุดปฏิบัติการตอบสนองเหตุของชาติเข้าบ้าน และการปฏิบัติอาจถูกจำกัดอยู่ในกรอบของภัยคุกคามชาติที่เข้าบ้านที่เผชิญอยู่ และ/หรือ ข้อตกลงตามสถานภาพของกองทัพ

- กรณีการปฏิบัติการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คชนร. ภายใต้การนำของกระทรวงกลาโหม มาตรการฟื้นฟูถูกนำมาใช้เพื่อสนับสนุนข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา และเป้าหมายของการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คชนร. ในภาพรวม

๕-๗ ไม่มีการกำหนดตารางเวลาการปฏิบัติการฟื้นฟูที่แน่นอน ในระหว่างขั้นนี้เมื่อถึงเวลาที่หน่วยทหารถูกปลดเปลี่ยนหรือไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป อาจมีการเปลี่ยนผ่านหรือมีคำสั่งให้ถอนกำลัง เมื่อหน่วยทหารได้รับภารกิจใหม่ ภารกิจเดิมที่ได้รับมอบได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์แล้ว (เช่น การทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมาก) หรือมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนเข้ามาปฏิบัติการกิจแทน

๕-๘ ผู้บัญชาการหน่วยตอบสนองเหตุการณ์ด้าน คชนร. เอื้อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านโดยอาศัยคำสั่งจากภารกิจการฟื้นฟูที่ได้รับมอบ และดำเนินการถอนกำลังทหารออกจากพื้นที่เกิดเหตุ ผู้บังคับบัญชาสันนิษฐานทางทหารใช้แผนการเปลี่ยนผ่านโดยการถ่ายโอนงานการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คชนร. ไปยังหน่วยงานพลเรือนที่เหมาะสม (กระทรวงการต่างประเทศ, สำนักงานจัดการภัยพิบัติแห่งชาติ [FEMA]) ซึ่งมีขีดความสามารถเทียบเท่ากันเพื่อดำเนินการปฏิบัติการต่อไป

๕-๙ ในระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หน่วยงานไม่ใช่หน่วยงานของรัฐและการบริการภายใต้พันธสัญญาอาจทำหน้าที่เสริมให้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของการสนับสนุนการฟื้นฟู หน่วยทหารอาจดำเนินการเปลี่ยนผ่านและเริ่มปฏิบัติการถอนกำลังกลับสู่ที่ตั้งปกติ

การปฏิบัติการทำลายล้างพิษ (Decontamination Operations)

๕-๑๐ การปฏิบัติการทำลายล้างพิษมีความสำคัญมากในระหว่างขั้นปฏิบัติการฟื้นฟู เพื่อลดหรือกำจัดความเสี่ยงต่อกำลังพล และทำให้ยุทธโศปกรณ์กลับมาใช้งานได้อีกครั้ง กระบวนการทำลายล้างพิษต้องไม่ลดความสามารถในการปฏิบัติของกำลังพลและยุทธโศปกรณ์ให้ด้อยลงไป และต้องไม่ทำอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม วิธีการนี้จึงเป็นก้าวอย่างที่สำคัญสำหรับการฟื้นฟู

๕-๑๑ ในขณะที่ขั้นปฏิบัติการฟื้นฟูได้เริ่มต้นขึ้น ความพยายามในการทำลายล้างพิษก็ได้เริ่มขึ้นด้วย เพื่อเป็นการลดจำนวนผู้เจ็บป่วยให้น้อยที่สุด อีกทั้งเป็นการช่วยชีวิตและจำกัดการแพร่กระจายการเปื้อนพิษ อาจมีการริเริ่มทำลายล้างพิษขั้นสมบูรณ์สำหรับยุทธโศปกรณ์ที่สำคัญยิ่งต่อภารกิจ รวมทั้งสิ่งอุปกรณ์และโครงสร้างพื้นฐาน การทำลายล้างพิษขั้นสมบูรณ์เป็นการทำลายล้างพิษในระดับที่ทำให้ไม่มีข้อจำกัดในการขนส่ง การซ่อมบำรุง และการนำไปใช้งาน รวมทั้งการทำลายยุทธโศปกรณ์ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากคู่มือ FM 3-11.5/MCWP 3-37.3/NTTP 3-11.26/AFTTP(I) 3-2.60)

หลักการทำลายล้างพิษ (Principles)

๕-๑๒ การทำลายล้างพิษเป็นกระบวนการลดการเปื้อนพิษจากสาร คหชน. จนถึงระดับต่ำสุดที่จะเกิดความเสี่ยงให้เกิดอันตรายต่อผู้คน และผ่องถ่ายการเปื้อนพิษกลับไปที่กลับมาเพื่อสนับสนุนเป้าหมายในการสนับสนุนการปฏิบัติการทำลายล้างพิษให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ สำหรับการทำลายล้างพิษประชาชนเป็นจำนวนมาก ควรประยุกต์ใช้หลักการทำลายล้างพิษตามกรอบแนวทางในคู่มือ FM 3-11.5/MCWP 3-37.3/NTTP 3-11.26/AFTTP (I) 3-2.60 ซึ่งหลักการดังกล่าวประกอบด้วย

- ความรวดเร็ว
- ความจำเป็น
- ความเร่งด่วน
- ข้อจำกัดของพื้นที่

วิธีการทำลายล้างพิษ (Decontamination Method)

๕-๑๓ วิธีการทำลายล้างพิษมักขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของหน่วยในการกำจัดการที่มีความแตกต่างกัน กระบวนการเลือกวิธีการทำลายล้างพิษเริ่มด้วยการพิสูจน์ทราบสารด้วยความรวดเร็ว เพื่อกำหนดเขตควบคุมอันตรายและวิธีการทำลายล้างพิษที่มีประสิทธิภาพ การเลือกวิธีการทำลายล้างพิษยังขึ้นอยู่กับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น สิ่งบ่งชี้ทางกายภาพ ลักษณะอาการ บ่งชี้ทางการแพทย์ การสื่อสารกับผู้ป่วย และผลการตรวจด้วยเครื่องมือควมมีการประเมินประสิทธิภาพของวิธีการทำลายล้างพิษ ตลอดห่วงของการปฏิบัติการทำลายล้างพิษที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง หากปรากฏว่าการทำลายล้างพิษไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ ก็ควรเลือกใช้วิธีการทำลายล้างพิษแบบอื่น ๆ (รายละเอียดตามคู่มือ FM 3-11.5/MCWP 3-37.3/NTTP 3-11.26/AFTTP (I) 3-2.60) การทำลายล้างพิษที่อยู่บนพื้นฐานของหลักการวิธีการทำลายล้างพิษ ซึ่งมีดังนี้

- **วิธีการทางกายภาพ** วิธีการทำลายล้างพิษทางกายภาพเกี่ยวข้องกับการกำจัดสิ่งปนเปื้อนทางกายภาพให้ออกจากบุคคลหรือวัตถุที่เปื้อนพิษ และการกักเก็บสิ่งเปื้อนพิษเพื่อรอทำลาย ด้วยวิธีการเหล่านี้สามารถลดความเข้มข้นของสิ่งเปื้อนพิษลงได้ แต่สิ่งเปื้อนพิษที่กักเก็บไว้ยังคงมีคุณสมบัติทางเคมีไม่เปลี่ยนแปลง ตัวอย่างวิธีการทำลายล้างพิษทางกายภาพ ได้แก่ การดูดซึม (absorption), การปิดกวดและแช่ตู้, การแยกโดดเดี่ยวและทำลาย, การดูดด้วยสุญญากาศ และการชำระล้าง

- **วิธีการทางเคมี** การทำลายล้างพิษด้วยวิธีการทางเคมี นำมาใช้กับยุทธโธปกรณ์ วิธีการนี้ไม่นำมาใช้กับบุคคลและเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งเปื้อนพิษที่อาศัยการเกิดปฏิกิริยาทางเคมีบางอย่าง ด้วยความพยายามที่ทำให้สิ่งเปื้อนพิษมีอันตรายเหลือน้อยลง ในกรณี ที่สิ่งเปื้อนพิษเป็นเชื้อโรค วิธีการทำลายล้างพิษด้วยวิธีการทางเคมีคือ การฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ทางชีวภาพ ตัวอย่างการทำลายล้างพิษด้วยวิธีการทางเคมี ได้แก่ การดูดซับ (adsorption), การเสื่อมสภาพทางเคมี, การทำให้ปลอดเชื้อ หรือการฆ่าเชื้อ, การทำให้เป็นกลางหรือเกิดภาวะสะเทิน และการทำให้ตกผลึก (ระเหยน้ำออก)

- **วิธีตากลมฟ้าอากาศ** การทำลายล้างพิษด้วยวิธีการ ตากลมฟ้าอากาศเกี่ยวข้องกับกระบวนการ เช่น การระเหยกลายเป็นไอ และวิธีการฉายรังสีเพื่อกำจัดหรือทำลายสิ่งเปื้อนพิษ สิ่งของที่เปื้อนพิษ ที่เผยแพร่กับสัมผัสกับสภาพอากาศตามธรรมชาติ (แสงแดด, ลม, ความร้อน และหยาดน้ำฟ้า) เพื่อเจือจางหรือทำลายสิ่งเปื้อนพิษ ยังผลให้มีอันตราย ลดลงหรือไม่มีอันตรายเลย วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่ายเช่นเดียวกับการละทิ้ง ยานพาหนะไว้กลางแดดร้อนในทะเลทรายเพื่อเผาสิ่งเปื้อนพิษให้หมดไป

- **วิธีป้องกัน** ความเสี่ยงจากการได้รับหรือสัมผัสอันตราย ที่น้อยลง ก็มีความจำเป็นในการทำลายล้างพิษน้อยลงไปด้วยหากสามารถ ควบคุมการสัมผัสกับสิ่งเปื้อนพิษได้ วิธีการนี้ควรเน้นไปที่การฝึกปฏิบัติ ในการทำงานเพื่อสัมผัสกับสารที่มีอันตรายให้น้อยที่สุด นอกจากนั้น อาจเป็น การใช้เครื่องแต่งกายป้องกันแบบที่ใช้ได้ครั้งเดียว หรือเครื่องแต่งกายป้องกัน ที่จำกัดจำนวนครั้งการใช้งาน

ข้อพิจารณาจำเพาะไปที่เหตุการณ์ (Incident-Specific Considerations)

๕-๑๔ ตรวจสอบดูว่ามีการปฏิบัติอะไรบ้างหลังจากที่ได้ทำลายล้างพิษแล้ว ผู้ตอบสนองเหตุด้าน เคมี. ประเมินถึงลักษณะของเหตุการณ์ แม้ว่าข้อมูลที่รับอาจยังไม่ครบถ้วน แต่ควรกล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ต่อไปนี้

- จำนวนผู้ป่วย
- ประเภทผู้ป่วย
- ประเภทสารที่นำมาใช้
- คุณสมบัติของสารที่นำมาใช้
- ประเภทลักษณะการปล่อยกระจาย
- สภาพแวดล้อมเชิงกายภาพ
- ทรัพยากรที่มีอยู่
- สภาพการปฏิบัติการที่น่าพอใจสำหรับลักษณะการทำลาย

ล้างพิษแบบต่าง ๆ (เช่น ในสภาพอากาศหนาว)

- ความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของผู้ประสบภัย

๕-๑๕ การทำลายล้างพิษที่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นอันตรายในระหว่างเกิดเหตุการณ์ที่มีผู้ป่วยจำนวนมาก จำนวนผู้ประสบภัยอาจมีมากเกินกว่าขีดความสามารถในการตอบสนองของผู้ตอบสนองเหตุด้าน เคมี. ผู้ตอบสนองเหตุต้องจัดลำดับความเร่งด่วนในการกู้ชีพ การรักษา และกระบวนการทำลายล้างพิษ ปัจจัยในการจัดลำดับความเร่งด่วนตามที่ได้แนะนำไว้ มีดังนี้

- รายงานการได้รับสารอันตรายของผู้ประสบภัย
- อาการบ่งชี้ทางกายภาพและลักษณะอาการบ่งชี้จากการได้รับสารอันตราย
- ระยะห่างระหว่างผู้ประสบภัยกับจุดที่มีการปล่อยกระจายของสารอันตราย
- ผู้ประสบภัยมีอาการบาดเจ็บร้ายแรงอื่นๆ ร่วมด้วยหรือไม่
- หลักฐานที่แสดงถึงสารอันตรายได้เกาะติดตามเสื้อผ้าและผิวหนัง

ข้อพิจารณาจำเพาะไปที่สารอันตราย (Agent-Specific Considerations)

๕-๑๖ ประเภทของสารที่ถูกปล่อยกระจายเป็นปัจจัยที่นำมาพิจารณาถึงวิธีการเลือกใช้ในการทำลายล้างพิษ ในทุกๆ สถานการณ์จะมีความท้าทายที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์จำเพาะ ดังนั้น ผู้ตอบสนองเหตุต้องมีความยืดหยุ่นมากพอสำหรับการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์เท่าที่มีทรัพยากร

กรณีที่เกี่ยวข้องกับสารเคมี (Chemical)

๕-๑๗ สารเคมีอาจอยู่ในรูปของของเหลว ของแข็ง หรือเป็นไอ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติทางกายภาพของสารเคมีนั้นๆ สารเคมีที่อยู่ในรูปของของเหลวและของแข็ง มักเป็นประเภทสารเคมีที่สามารถกำจัดออกจากผิวหนังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕-๑๘ โดยทั่วไป อาจเป็นไปได้หรือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทำลายล้างพิษที่ผิวหนัง หลังจากสัมผัสกับสารเคมีในลักษณะเป็นไอ อย่างไรก็ตาม ไอของสารเคมีอาจถูกดักจับอยู่ในเสื้อผ้า ทำให้ยังคงมีอันตรายอยู่ได้ต่อไป ดังนั้น การถอดเสื้อผ้าจึงเป็นขั้นตอนแรก สำหรับการทำลายล้างพิษผู้ประสบภัยต้องสงสัยว่ามีการสัมผัสกับสารเคมีที่เป็นของเหลวหรือเป็นไอ

๕-๑๙ วิธีการทำลายล้างพิษตนเองหรือการทำลายล้างพิษฉุกเฉินควรเริ่มขึ้นทันทีสำหรับผู้ประสบภัยต้องสงสัยว่ามีการเปื้อนพิษสารเคมี สำหรับระบบการทำลายล้างพิษที่ซับซ้อน ระบบวิธีการแสวงเครื่องในสนาม และระบบที่ประเมินอาจให้ความเป็นส่วนตัวได้ดีกว่า, มีความสะดวกสบาย, มีความละเอียดสมบูรณ์ในการปฏิบัติการทำลายล้างพิษ อย่างไรก็ตาม ระบบนี้ใช้เวลาในการจัดตั้งและใช้ทรัพยากรมากขึ้น และอาจไม่ใช่ทางเลือกในการทำลายล้างพิษในขั้นต้น ระบบนี้เป็นรูปแบบที่นำมาใช้ในการทำลายล้างพิษเพิ่มเติมแก่ผู้ประสบภัย ซึ่งผ่านการทำลายล้างพิษตนเองหรือการทำลายล้างพิษฉุกเฉินมาแล้ว และเป็นมาตรการป้องกันเอาไว้ก่อนสำหรับผู้ประสบภัยจากสารเคมี ซึ่งไม่แสดงอาการบ่งชี้หรือไม่มีหลักฐานแน่ชัดที่เกี่ยวข้องกับการเปื้อนพิษจากสารเคมี

๕-๒๐ อาจมีความจำเป็นที่ต้องใช้วิธีการทำลายล้างพิษหลายวิธีร่วมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลาและทรัพยากรที่จำเป็นในการจัดตั้งและในการปฏิบัติการ รวมทั้งจำนวนผู้ประสบภัยที่เข้ารับการทำการทำลายล้างพิษ และความประณีตสมบูรณ์ของวิธีการทำลายล้างพิษที่นำมาใช้

กรณีที่เกี่ยวข้องกับสารชีวะ (Biological)

๕-๒๑ ลักษณะของสารชีวะมักแสดงอาการบ่งชี้ล่าช้า และไม่ค่อยมีสัญญาณบ่งชี้ที่รับรู้ได้โดยง่าย (เช่น สี, กลิ่น) ในกรณีของสารชีวะที่ถูกปล่อยกระจายออกมา มักไม่มีเหตุการณ์ในบริเวณที่เกิดเหตุที่ต้องปฏิบัติในการตอบสนองเว้นแต่ได้มีการแจ้งเตือนเมื่อเกิดเหตุการณ์แพร่กระจาย หรือมีการค้นพบเครื่องมือที่อ้างว่าหรือสงสัยว่ามีการใช้แพร่กระจายสารชีวะ หรือมีการจับกุมผู้ก่อการที่มีพฤติกรรมแพร่กระจายสารชีวะ

๕-๒๒ สถานที่ที่ดูแลด้านสุขภาพมักเป็นบริเวณที่มีการจัดการเหตุการณ์ด้านสารชีวะ ในสถานที่เช่นนั้นมักเป็นที่รับรู้กันว่ามีเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับสารชีวะ เนื่องจากมีจำนวนผู้ป่วยเป็นจำนวนมากที่มีลักษณะอาการบ่งชี้คล้ายกับการได้รับสารชีวะ

๕-๒๓ การรักษาทางการแพทย์เป็นวิธีการตอบสนองเหตุการณ์ด้านสารชีวะ ที่อยู่ห่างจากบริเวณที่เกิดเหตุที่สำคัญ คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการทำลายล้างพิษ ให้ใช้สบู่และฟอยน้ำอุ่นจากฝักบัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยที่ไม่ได้ชำระร่างกายด้วยตนเองอย่างละเอียดสมบูรณ์เมื่อเกิดเหตุการณ์ หากสงสัยว่ามีเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสารชีวะ มาตรการระวังป้องกันต้องนำมาใช้เพื่อป้องกันผู้ป่วยในโรงพยาบาล รวมไปถึงเจ้าหน้าที่และสถานที่ให้ปราศจากโรคติดเชื้อ

๕-๒๔ เมื่อมีการปฏิบัติการทำลายล้างพิษ ความประณีตรอบคอบเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าความเร็ว สารชีวะไม่ใช่สารที่ก่ออันตรายจากการสัมผัส ดังนั้นการกำจัดสารชีวะออกจากผิวหนังจึงไม่มีความวิกฤติในเรื่องของเวลาเหมือนกับที่ผู้ประสบภัยได้สัมผัสกับสารเคมี การถอดเสื้อผ้าออกทันทีและทำลายล้างพิษฉุกเฉินก็เพียงพอสำหรับผู้ประสบภัยที่อาจได้รับบาดเจ็บและต้องการการรักษาเป็นกรณีเร่งด่วนมากกว่า

กรณีที่เกี่ยวข้องกับสารรังสี (Radiological)

๕-๒๕ การระเบิดของอาวุธนิวเคลียร์หรือกลไกนิวเคลียร์แบบแสงเครื่อง ก่อให้เกิดผลการทำลายล้างอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตาม วัสดุนิวเคลียร์นั้นยากมากที่จะเข้าถึง การยกขน และการขนส่ง การดำเนินการเช่นนั้นก็มีขั้นตอนการปฏิบัติตามมออีมากมาย แต่ยังไม่ถือว่าเป็นภัยคุกคาม

๕-๒๖ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ง่ายกว่า ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการสาตกกระจายวัสดุรังสีเป็นการใช้กลไกการสาตกกระจายวัสดุรังสีหรือระเบิดโสมม (dirty bomb) กลไกหรืออุปกรณ์นี้มีรูปแบบการใช้วัตถุระเบิดหรือเป็นแก๊สอัดด้วยแรงดันเป็นกลไกสาตกกระจายวัสดุรังสีให้ครอบคลุมไปทั่วทั้งพื้นที่ กลไกสาตกกระจายวัสดุรังสีไม่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายเหมือนกับการปล่อยกระจายสารเคมีหรือสารชีวะที่ทำให้เกิดผลสำเร็จตามทีคาดหวัง อย่างไรก็ตาม วิธีนี้ก็ทำให้เกิดความวิตกกังวลทางด้านจิตวิทยา, ทำให้เกิดการเปื้อนพิษเป็นบริเวณกว้าง และทำให้เกิดความรู้สึกเครียดอย่างมีนัยสำคัญ

๕-๒๗ วัสดุรังสีทำให้เกิดผลอันตรายทางด้านการแพทย์ในลักษณะช่วงเวลาและมีอาการได้หลากหลายลักษณะ ทำให้ยากต่อการรับรู้โดยปราศจากสัญญาณบ่งชี้พิเศษหรือไม่ได้ใช้เครื่องมือตรวจหา จึงควรใช้เครื่องมือตรวจวัดรังสีเพื่อตรวจหาวัสดุรังสีมีความแรงสูงที่มีอยู่รอบบริเวณที่เกิดเหตุ

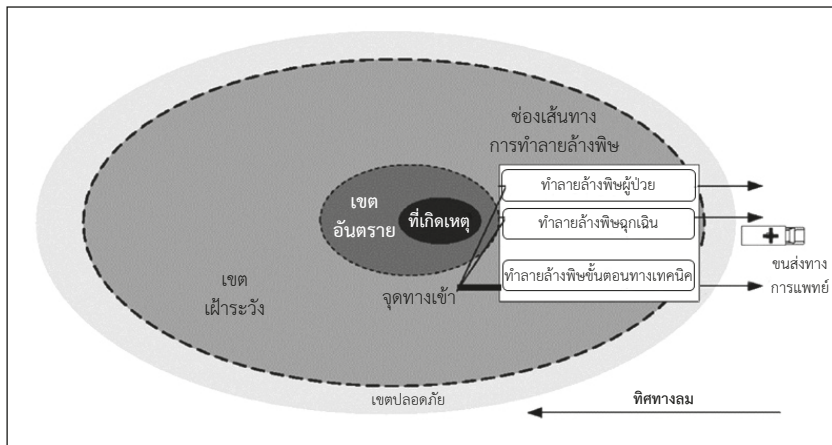
๕-๒๘ หากมีวัสดุรังสีคงค้างอยู่ในบริเวณที่เกิดเหตุ มีการปฏิบัติหลายขั้นตอนเพื่อควบคุมอันตรายและทำให้มีโอกาสน้อยที่สุดที่จะได้รับรังสีเพิ่มมากขึ้น จึงควรค้นหาตำแหน่งของกลไกสาตกกระจายวัสดุรังสีและดำเนินการควบคุม ผู้ประสบภัยควรถูกย้ายออกให้ออกห่างจากอันตรายและนำตรงไปยังพื้นที่ทำลายล้างพิษ

๕-๒๙ การทำลายล้างพิษรังสีเป็นการทำให้อันตรายจากการเปื้อนพิษที่ผิวหนังเหลือน้อยลง เป็นการลดความเสี่ยงไม่ให้สิ่งเปื้อนพิษเข้าสู่ร่างกาย ช่วยควบคุมการเปื้อนพิษ และลดความรู้สึกเครียดในการทำลายล้างพิษรังสี ผู้ประสพภัยควรถูกทำให้เปียกน้ำก่อนการถอดเสื้อผ้าเพื่อลดความเสี่ยงจากหายใจหรือกลืนกินฝุ่นละออง (อนุภาค) ที่เปื้อนรังสีเข้าสู่ร่างกาย

๕-๓๐ การถอดเสื้อผ้าออกทันทีและการทำลายล้างพิษฉุกเฉินเป็นสิ่งจำเป็นในกรณีที่ผู้ประสพภัยต้องการความช่วยเหลือทางการแพทย์ด้านอื่น ๆ ร่วมด้วยซึ่งต้องให้การรักษาย่างเร่งด่วน อย่างไรก็ตาม ไม่เหมือนกับกรณีที่เป็นสารชีวะ วัสดุรังสีมีเท่าที่อันตรายภายนอก (ต้นกำเนิดรังสีอยู่ภายนอกร่างกาย) ซึ่งควรขจัดออกจากผิวหนังและเสื้อผ้าให้ทันเวลา

ช่องเส้นทางในการทำลายล้างพิษ (Decontamination Corridors)

๕-๓๑ ในรูปที่ ๕-๒ แสดงตัวอย่างผังช่องเส้นทางในการทำลายล้างพิษ (เขตเฝ้าระวังถูกขยายให้ใหญ่ขึ้นเพื่อให้เห็นรายละเอียดของช่องเส้นทางในการทำลายล้างพิษ) โดยปกติ ช่องเส้นทางในการทำลายล้างพิษเป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่ในเขตเฝ้าระวังซึ่งสถาปนาขั้นตอนการทำลายล้างพิษในบริเวณนี้ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ถูกควบคุมช่องทางเข้าที่ต่อมาจากเขตอันตราย (สถานที่เกิดเหตุ) และต่อไปยังเขตปลอดภัย (เขตสนับสนุน) เป็นบริเวณที่มีการดำเนินการปฏิบัติการทำลายล้างพิษสำหรับเหตุการณ์นี้



รูปที่ ๕-๒ ตัวอย่างผังช่องเส้นทางการทำลายล้างพิษ (แสดงเป็นตัวอย่าง)

๕-๓๒ ส่วนประกอบหลักของช่องเส้นทางการทำลายล้างพิษ คือ จุดทางเข้าและจุดทางออก (แนวควบคุมไอ) สิ่งสำคัญคือแนวการเคลื่อนที่ของกำลังพลผ่านช่องเส้นทางการทำลายล้างพิษต้องอยู่เหนือลม ระยะห่างระหว่างจุดทางเข้าและจุดทางออกขึ้นอยู่กับช่องเส้นทางการทำลายล้างพิษที่นำมาใช้รายละเอียดยุทธวิธี เทคนิค และระเบียบปฏิบัติสำหรับช่องเส้นทางการทำลายล้างพิษอยู่ใน ผผนวก ง

ระเบียบปฏิบัติในการทำลายล้างพิษกำลังพล (Personel Decontamination Procedures)

๕-๓๓ การทำลายล้างพิษกำลังพล ได้แก่ การทำลายล้างพิษฉุกเฉิน การทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิค การทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมาก และการทำลายล้างพิษผู้ป่วย

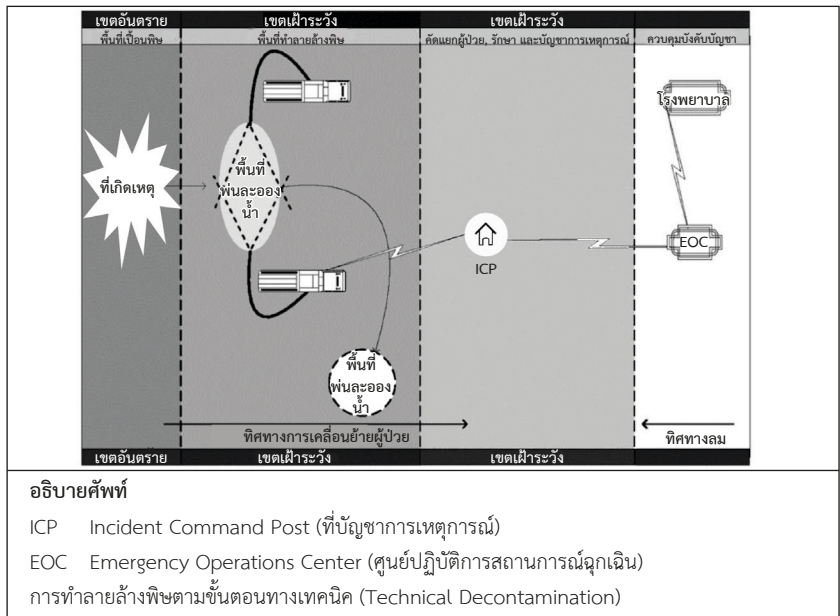
การทำลายล้างพิษฉุกเฉิน (Emergency Decontamination)

๕-๓๔ การทำลายล้างพิษฉุกเฉินเป็นกระบวนการกำจัดการเปื้อนพิษออกจากกำลังพล เพื่อช่วยชีวิต ทำให้ได้รับบาดเจ็บน้อยที่สุด และจำกัดการแพร่กระจายการเปื้อนพิษ นอกจากนี้ยังเอื้ออำนวยให้การรักษาทางการแพทย์เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยไม่ให้มีการถ่ายโอนการเปื้อนพิษไปยังบุคคลหรือไปยังยุทธโศปกรณ์อื่น

๕-๓๕ สารที่ใช้ในการทำลายล้างพิษนั้นต้องมีความปลอดภัยกับการใช้บริเวณผิวหนังและบาดแผล การทำลายล้างพิษฉุกเฉินมุ่งไปที่การเคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยให้ออกห่างจากอันตราย

๕-๓๖ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการถอดเสื้อผ้าชั้นนอก การกำจัดสารเคมีหลุดเลวออกจากผิวหนัง การอาบน้ำ การตรวจสอบสภาพทั่วไปผู้ประสบภัยด้วยสายตา และสัมภาษณ์ผู้ประสบภัยอย่างคร่าวๆ (หากมีเวลา) ในรูปที่ ๕-๓ แสดงผังตัวอย่างการทำลายล้างพิษฉุกเฉิน

๕-๓๗ การติดตามเหตุการณ์ ผู้บัญชาการเหตุการณ์อาจสั่งการให้การทำลายล้างพิษฉุกเฉินเป็นมาตรการทำลายล้างพิษอันดับแรก การสถาปนาสถานีทำลายล้างพิษฉุกเฉินได้อย่างรวดเร็วจะช่วยลดจำนวนผู้บาดเจ็บให้เหลือน้อยที่สุด (ดูในผนวก ง สำหรับขั้นตอนการทำลายล้างพิษฉุกเฉิน)



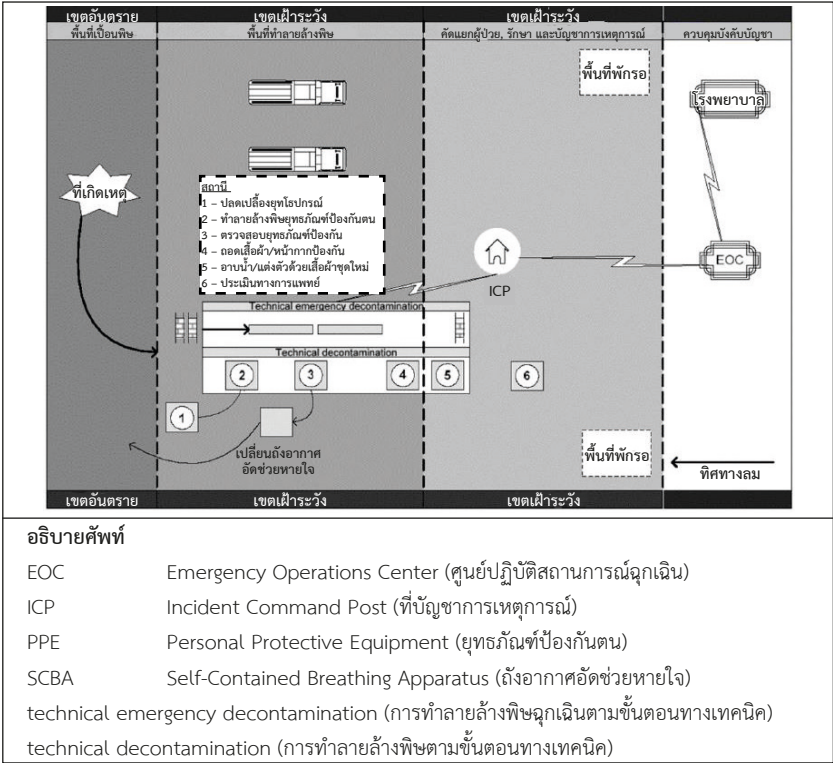
รูปที่ ๕-๓ ตัวอย่างผังการทำลายล้างพิษฉุกเฉิน

๕-๓๘ การทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิค โดยทั่วไปมักหมายถึงการทำลายล้างพิษ ผู้ตอบสนองเหตุ ยุทโธปกรณ์ที่ใช้ตอบสนองเหตุ และพยานหลักฐานอย่างละเอียดประณีต การดำเนินการลักษณะนี้มักเกิดขึ้นในระหว่างการตอบสนองเหตุการณ์แก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คหชน. ซึ่งดำเนินการโดยผู้ตอบสนองเหตุที่ผ่านการฝึกมาเป็นอย่างดี จุดเน้นของการทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิค คือการทำให้สาร คหชน. มีความสะเทิน (neutralization) คำทั่วไปที่ใช้ร่วมกับการทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิค ได้แก่ การทำลายล้างพิษโดยละเอียด (detailed), การทำลายล้างพิษขั้นสมบูรณ์ (thorough), การทำลายล้างพิษขั้นประณีต (deliberate), การทำลายล้างพิษขั้นสมบูรณ์เบ็ดเสร็จ (definitive) และการทำลายล้างพิษผู้ตอบสนองเหตุ

๕-๓๙ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจเชื่อมโยงกับอุบัติเหตุหรือเชื่อมโยงกับการก่อการร้ายและมีความเกี่ยวข้องกับอันตรายด้าน ศรชน. ผู้ตอบสนองเหตุจำเป็นต้องใช้ถังอากาศอัดช่วยหายใจประกอบกับชุดเครื่องแต่งกายป้องกันแบบปกปิดมิดชิด หรือชุดเครื่องแต่งกายด้านทวนสะเก็ดระเบิด หรือชุดเครื่องแต่งกายป้องกัน ศรชน.

๕-๔๐ การทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิคต้องดำเนินการไปทีละขั้นตอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอันตรายและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดการเปื้อนพิษต่อผู้ตอบสนองเหตุลงจนถึงระดับปลอดภัยและป้องกันการถ่ายโอนการเปื้อนพิษออกนอกเขตพื้นที่เปื้อนพิษ วิธีการนี้ประกอบด้วยการตรวจสอบคู่มืออ้างอิงทางเทคนิคเพื่อตรวจสอบความเป็นอันตราย (ความไวไฟ, ความเป็นพิษ) และการประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นพร้อมกัน (ไทม์เมื่อเทียบกับหยุดเหลว, สารฟุ้งเมื่อเทียบกับสารประสาท, อันตรายจากรังสีเมื่อเทียบกับอันตรายจากเคมี-ชีวะ)

๕-๔๑ เมื่อเหตุการณ์ได้พัฒนามาเป็นลำดับ การสถาปนาการทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิคอาจดำเนินการต่อจากการทำลายล้างพิษฉุกเฉิน อย่างไรก็ตาม การทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิคอาจเกิดขึ้นพร้อมกับการทำลายล้างพิษฉุกเฉินก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ตอบสนองเหตุจะไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่านเข้าไปในเขตอันตรายจนกว่าได้จัดตั้งสถานีทำลายล้างตามขั้นตอนทางเทคนิคสำหรับผู้ตอบสนองเหตุเรียบร้อยแล้ว (รายละเอียดศึกษาได้จากคู่มือ FM 3-11.5/MCWP 3-37.3/NTTP 3-11.26/AFTTP(I) 3-2.60) (ในรูปที่ ๕-๔ แสดงตัวอย่างผังการทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิค)



รูปที่ ๕-๔ ตัวอย่างผังการทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิค

การทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมาก
(Mass Casualty Decontamination)

๕-๔๒ เมื่อเกิดเหตุการณ์ด้าน คชรณ. มีผลทำให้มีผู้บาดเจ็บเป็นจำนวนมากจึงอาจจำเป็นต้องดำเนินการทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมากเนื่องจากกำลังพลที่ดำเนินการวิธีผ่านทางการปฏิบัติการทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมากภายในประเทศไม่เหมือนกับการมีชุดเครื่องแต่งกายป้องกันทั้งนี้ต้องอาศัยความรวดเร็วและกรรมวิธีทำลายล้างพิษที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากการตอบสนองด้วยความรวดเร็วแล้ว การปฏิบัติการทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมากยังต้องการกำลังพลที่ทำหน้าที่ตอบสนอง, ยุทโธปกรณ์, และสิ่งอุปกรณ์เป็นจำนวนมาก (ดูในคู่มือ JP 4-06 สำหรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำลายล้างพิษศพมนุษย์)

๕-๔๓ การปฏิบัติการอาจดำเนินการโดยมอบให้กับหน่วยที่เข้าประจำการ หรือโดยหน่วยที่ตั้งอยู่ประจำที่ที่ได้รับผลกระทบ หรือหน่วยที่มีการจัดเป็นระบบ, ชุมชน, ระดับรัฐ หรือระดับชาติ ผู้ที่ทำหน้าที่ตอบสนองเหตุอาจได้แก่ นักผจญเพลิง (ระดับ กท., ท้องถิ่น, รัฐ และ/หรือระดับชาติ), เจ้าหน้าที่สายแพทย์, ผู้ทำหน้าที่ส่งกำลังบำรุง, ทหารช่าง, เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และผู้ตอบสนองเหตุของชาติเจ้าบ้าน หรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรเอกชน

๕-๔๔ เมื่อมีการใช้มาตรการแบบแสวงเครื่องในการทำลายล้างพิษ (เช่น สายฉีดน้ำดับเพลิงและหัวฉีดน้ำดับเพลิง) สุขภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยต้องเอาใจใส่ในระดับสูงสุด เจ้าหน้าที่สายแพทย์ต้องหมั่นตรวจสอบผู้ป่วยตลอดทุกห้วงของขั้นตอนการทำลายล้างพิษ เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการนี้จะไม่ทำให้เกิดการเจ็บป่วยมากยิ่งขึ้น ควรดำรงรักษาข้อมูลสำหรับติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการวิธีทำลายล้างพิษตลอดทั้งช่องเส้นทางทางทำลายล้างพิษในกรณีที่ต้องติดตาม

๕-๔๕ เมื่อเดินทางถึงบริเวณที่เกิดเหตุ หัวหน้าหน่วยทำลายล้างพิษที่ได้รับมอบหมายต้องไปรายงานตัวกับผู้บัญชาการเหตุการณ์เพื่อฟังคำแนะนำ หัวหน้าหน่วยทำลายล้างพิษประสานกับส่วนสื่อสารและส่วนส่งกำลังบำรุงเพื่อร้องขอรับการสนับสนุนเพิ่มเติม หากจำเป็น

๕-๔๖ ผู้นำหน่วยปฏิบัติการตอบสนองรับคำแนะนำในลักษณะจำเพาะ และกำหนดสถานที่ทำลายล้างพิษ หน่วย/เจ้าหน้าที่ตอบสนองเหตุของกระทรวงกลาโหม อาจปฏิบัติการสนับสนุนในความพยายามทำลายล้างพิษของฝ่ายพลเรือนและให้การสนับสนุนทรัพยากรที่ชุมชนไม่มี ด้วยตำแหน่งผู้นำจึงต้องเตรียมแผนเพื่อการปฏิบัติ และดำเนินการดังนี้

- ลาดตระเวนโดยผู้นำหน่วยเพื่อกำหนดสถานที่ทำลายล้างพิษ
- แบ่งมอบทรัพยากรจำเพาะให้แต่ละแห่งในการจัดตั้งสถานที่ทำลายล้างพิษ

- ปรับแปลงภารกิจการตอบสนองเหตุและกิจที่ได้รับมอบให้เป็นปัจจุบันตามข้อมูลใหม่

- ปรับการจัดยุทธโศปกรณตามแปลงภารกิจให้เป็นปัจจุบัน
- ตรวจสอบยุทธโศปกรณและเตรียมเข้าวงกำลังบริเวณสถานที่ทำลายล้างพิษ

- วางกำลังหน่วย/เจ้าหน้าที่เข้าประจำสถานที่ทำลายล้างพิษ
- ปฏิบัติการทำลายล้างพิษอย่างต่อเนื่อง และเริ่มร้องขอการสนับสนุนผ่านทางนายทหารติดต่อไปยังผู้บัญชาการเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหตุ หรือระบบบัญชาการเหตุการณ์

- กำหนดแผนเพื่อควบคุมน้ำทิ้งหรือกากของเสียที่เกิดจากการปฏิบัติการทำลายล้างพิษ

๕-๔๗ การทำลายล้างพิษต้องดำเนินการให้เร็วที่สุดเท่าที่ทำได้เพื่อช่วยชีวิต ผู้ตอบสนองเหตุรายแรก/นักผจญเพลิงควรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่และเริ่มดำเนินการทำลายล้างพิษทันทีเท่าที่ทำได้ เนื่องจากหน่วยตอบสนองเหตุ

สามารถนำน้ำไปด้วยในปริมาณมาก แนวทางการใช้แบบวิธีแฉวงเครื่องที่เป็นไปได้มากที่สุด คือการใช้ชุดอุปกรณ์ที่มีอยู่สำหรับพ่นน้ำแรงดันต่ำ แม้แต่การใช้น้ำเพียงอย่างเดียว ก็สามารถทำลายล้างพิษได้เป็นอย่างดี กระนั้น หากใช้ร่วมกับสบูก็จะทำให้กำจัดสิ่งเปื้อนพิษได้ดียิ่งขึ้น

๕-๔๘ สารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์ (sodium hypochlorite) (สารฟอกขาว) แบบเจือจาง สามารถนำมาใช้กำจัดสาร ๒๒๒. โดยเฉพาอย่างยิ่งในกระบวนการทำลายล้างพิษผู้ป่วยที่เดินไม่ได้ สารละลายที่มีส่วนผสมไฮโปคลอไรต์ประมาณ ๐.๕ เปอร์เซ็นต์ สามารถใช้ทำลายล้างพิษเพลหา, อุปกรณ์ที่ใช้ตัด และผิวสัมผัสอื่นๆ ที่ไม่ใช่ผิวหนัง สำหรับสบูกับน้ำใช้ในบริเวณผิวสัมผัสที่เป็นผิวหนัง

๕-๔๙ ลำดับต่อมา การจัดตั้งสถานียทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมาก มักจัดตั้งต่อจากการจัดตั้งสถานีการทำลายล้างพิษฉุกเฉินและการทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิค การทำลายล้างพิษฉุกเฉินควรดำเนินการให้เสร็จสิ้น ในเวลาที่สถานีการทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมากได้จัดตั้งเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตาม การทำลายล้างพิษตามขั้นตอนทางเทคนิคเพื่อการสนับสนุนผู้ตอบสนองเหตุควรยังคงมีอยู่ในระหว่างการปฏิบัติการ (ดู แผนก ง สำหรับข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมาก)

การทำลายล้างพิษผู้ป่วย (Patient Decontamination)

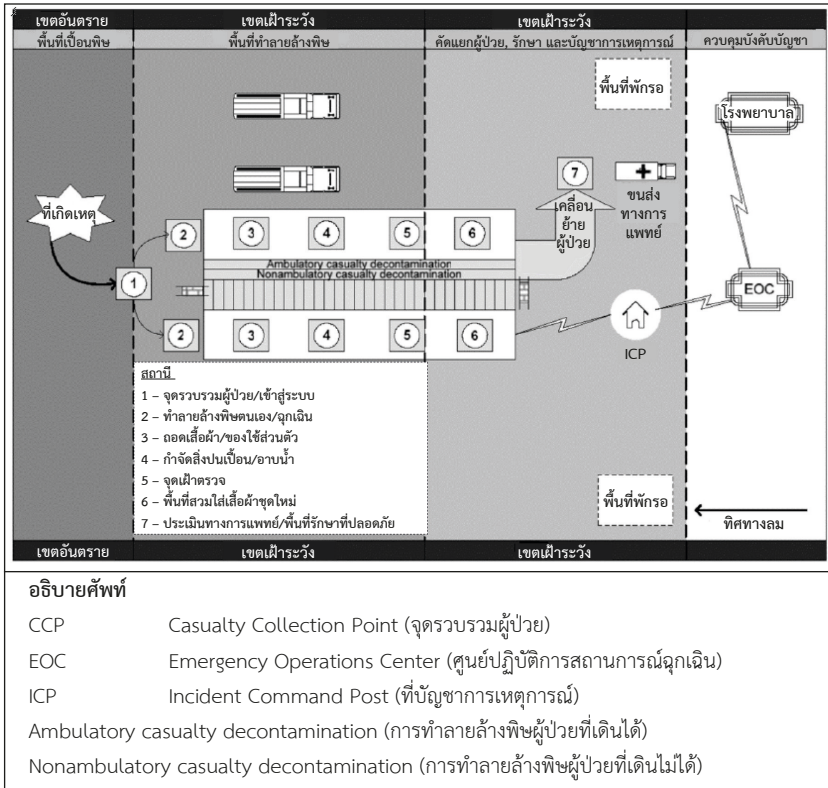
๕-๕๐ การทำลายล้างพิษผู้ป่วยมีความคล้ายคลึงกับการทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมาก โดยทั่วไป มักหมายถึงการปฏิบัติการทำลายล้างพิษที่เกิดขึ้น ณ สถานีทำลายล้างพิษผู้ป่วยที่จัดตั้งอยู่ใกล้กับที่พยาบาล

รูปแบบการทำลายล้างพิษลักษณะนี้เป็นการปฏิบัติที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การป้องกันที่รักษาพยาบาลไม่ให้เปื้อนพิษ การดำเนินการวิธีทำลายล้างพิษผู้ป่วยเป็นตามคำแนะนำสำหรับการทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมากทุกขั้นตอน แต่การปฏิบัติการมีขนาดเล็กกว่าซึ่งเป็นการดูแลผู้ป่วยที่ไม่ผ่านสถานีทำลายล้างพิษผู้ป่วยจำนวนมาก และต้องส่งผู้ป่วยนั้นไปยังที่รักษาพยาบาลเพื่อให้การดูแลรักษาเป็นกรณีเร่งด่วน

๕-๕๑ การทำลายล้างพิษผู้ป่วยเป็นการดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ป่วยไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ารับรักษาจนกว่าผู้ป่วยเหล่านั้นปราศจากการเปื้อนพิษ (สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับการทำลายล้างพิษผู้ป่วยสามารถศึกษาได้จากคู่มือ FM 4-02.7/MCRP 4-11.1F/NTTP 4-02.7/AFTTP 3-42.3)

ขั้นตอนการทำลายล้างพิษอาคารสถานที่, สภาพภูมิประเทศ และยุทธโปกรณ์ (Facility, Terrain and Equipment Decontamination Procedures)

๕-๕๒ การปฏิบัติการทำลายล้างพิษเพื่อแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก ชรบ. อาจเกี่ยวข้องกับอาคารสถานที่, สภาพภูมิประเทศ และยุทธโปกรณ์ แนวทางหลักนิยมที่ใช้อาจศึกษาเพิ่มเติมได้จากคู่มือ FM 3-11.5/MCWP 3-37.3/NTTP 3-11.26/AFTTP(I) 3-2.60 จากพื้นฐานความต้องการในการทำลายล้างพิษลักษณะนี้ที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและเทคนิคพิเศษ กระทรวงกลาโหมมักเป็นผู้สนับสนุนชุดปฏิบัติการตอบสนองทางด้านเทคนิคให้แก่หน่วยงานอื่น



รูปที่ ๕-๕ ตัวอย่างผังการทำลายล้างพิษผู้ป่วย

การปฏิบัติการฟื้นฟูการสนับสนุนบริการสุขภาพ (Health Service Support Recovery Operation)

๕-๕๓ การปฏิบัติการฟื้นฟูสนับสนุนการบริการสุขภาพเป็นการปฏิบัติที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในระหว่างการตอบสนองขั้นปฏิบัติการ ในขณะที่ปฏิบัติการฟื้นฟู หน่วย/เจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนบริการสุขภาพเริ่มลดบทบาทในการปฏิบัติการลง และเริ่มส่งมอบความรับผิดชอบคืนไปให้เจ้าหน้าที่ตอบสนองทางการแพทย์ของท้องถิ่น, ระดับรัฐ, ระดับชาติ หรือชาติเจ้าบ้าน

การคัดแยกผู้ป่วย (Triage)

๕-๕๔ การคัดแยกผู้ป่วยเป็นขั้นตอนการประเมินผู้ป่วยสำหรับจัดประเภทเพื่อการรักษาทางการแพทย์ ซึ่งเป็นการจัดระเบียบผู้ป่วยให้เข้ารับการรักษานำหน้าที่สนับสนุนการบริการสุขภาพ คัดแยกผู้ป่วยตรงบริเวณแรกเริ่มเพื่อการรักษา/การทำลายล้างพิษ เพื่อตรวจสอบดูว่าผู้ป่วยจำเป็นต้องรับการบำบัดล้างพิษก่อนการรักษา หรือผู้ป่วยได้รับบาดเจ็บที่คุกคามต่อชีวิตซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการวิธีช่วยชีวิตเป็นการเร่งด่วน ความสามารถในการคัดแยกผู้ป่วยและให้การรักษาผู้ประสบภัยก่อนได้รับการบำบัดล้างพิษอาจเป็นไปได้ยากเนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่ให้การรักษาทางการแพทย์ต้องสวมใส่ชุดเครื่องแต่งกายป้องกัน การรักษาพยาบาลก่อนได้รับการบำบัดล้างพิษจึงเป็นเพียงมาตรการเพื่อรักษาชีวิตและทำให้ผู้ป่วยทรงสภาพเท่านั้น

สถานที่แรกรับผู้ป่วยและการทำลายล้างพิษ (Receiving and Decontamination)

๕-๕๕ สถานที่แรกรับผู้ป่วยและการทำลายล้างพิษควรจัดตั้งใกล้บริเวณที่รักษาพยาบาลที่ให้การสนับสนุน เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ป่วยที่ผ่านเข้าไปในที่รักษาพยาบาลได้รับการบำบัดล้างพิษแล้วทุกคน ผู้ป่วยบางคนอาจเดินไปยังที่รักษาพยาบาลด้วยตนเอง แต่ก็ต้องผ่านช่องเส้นการทำลายล้างพิษ ผู้ป่วยจำนวนมาก ผู้ป่วยคนอื่นๆ อาจยังมีการเปื้อนพิษอยู่หรือกลับมาเปื้อนพิษซ้ำได้อีกครั้งหนึ่งในระหว่างการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย/กระบวนการขนส่ง กำลังพลที่สนับสนุนการทำลายล้างพิษและเจ้าหน้าที่สายแพทย์จึงต้องอยู่ประจำสถานี่นี้ (ดูคู่มือ FM 4-02.7/MCRP 4-11.1F/NTTP 4-02.7/

AFTTP 3-42.3 สำหรับยุทธวิธี, เทคนิค และระเบียบปฏิบัติการจัดตั้งสถานี
แรกรับและทำลายล้างพิษผู้ป่วยในบริเวณที่รักษาพยาบาล)(สำหรับรายละเอียด
เพิ่มเติมอยู่ใน ผนวก ง)

การรักษาพยาบาลผู้ป่วย (Casualty Treatment)

๕-๕๖ การรักษาพยาบาลขั้นต้นที่ดำเนินการโดยผู้ตอบสนอง
เหตุร้ายแรก (นักผจญเพลิง, เจ้าหน้าที่บริการทางการแพทย์ฉุกเฉิน) หรือ
โดยชุดแพทย์ที่ให้การรักษา (การคัดแยกผู้ป่วย, การรักษาทางการแพทย์ฉุกเฉิน,
การทำลายล้างพิษผู้ป่วย และเจ้าหน้าที่เคลื่อนย้ายผู้ป่วย) ระดับของการ
รักษาขึ้นอยู่กับประเภทของการเปื้อนพิษ, หน่วยทำลายล้างพิษที่มีอยู่,
จำนวนผู้ป่วย, ประเภทสิ่งอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีอยู่, จำนวนเจ้าหน้าที่
ที่ให้การรักษา, ยุทธภัณฑ์ป้องกันตนเองสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ให้การรักษา และ
สถานที่ที่ได้รับแบ่งมอบให้เป็นที่พักพิง ผู้ตอบสนองเหตุรีบดำเนินการย้าย
ผู้ป่วยออกจากพื้นที่เปื้อนพิษให้เร็วที่สุดแล้วดำเนินการทำลายล้างพิษ
รวมทั้งให้ยารักษาตามสภาพที่เป็นอยู่ และดำเนินการตามขั้นตอนการรักษา
ทางการแพทย์ในกรณีฉุกเฉินโดยเร็ว

การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย (Medical Evacuation)

๕-๕๗ ผู้ตอบสนองเหตุต้องรีบเคลื่อนย้ายผู้ป่วยออกจากพื้นที่
เปื้อนพิษโดยเร็วเพื่อลดอันตรายจากสาร คหชน. อย่างไรก็ตาม รูปแบบ
เคลื่อนย้ายอาจมีความจำเป็นอย่างมาก ในระหว่างการตอบสนองเหตุการณ์
อันเนื่องมาจาก คหชน. จากผลที่เกิดขึ้นเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์อาจต้องคำนึง
ถึงรูปแบบการขนส่งที่ไม่ปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับผู้ป่วยที่ไม่ได้

รับการป้องกันมาเลย การใช้ยานพาหนะ (รถรับส่งนักเรียน, รถบรรทุกพื้นเรียบ, รถบรรทุกขนาดเบา [pickup]) อาจมีความจำเป็น เพื่อให้การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยไปยังพื้นที่ทำลายล้างพิษ และให้การรักษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การดูแลรักษาต้องได้รับการฝึกอบรม การแพร่กระจายของการเปื้อนพิษ (สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมศึกษาได้จากคู่มือ ATP 4-25.13, ATP 4-02.2 และ FM 4-02.7/MCRP 4-11.1F/NTTP 4-02.7/AFTTP 3-42.3)

การพักรักษาในโรงพยาบาล (Hospitalization)

๕-๕๘ การพักรักษาในโรงพยาบาลอาจดำเนินการโดยสถาบันการรักษาพยาบาลของเหล่าทัพ (การดำเนินการของกรมแพทย์ทหารบก และศูนย์การแพทย์กองทัพบก; โรงพยาบาลของกองทัพอากาศ; คลินิก, สถานพยาบาล, โรงพยาบาลของกองทัพเรือ) หน่วยรักษาทางการแพทย์ระดับยุทธการ (หน่วยแพทย์ที่สามารถส่งเข้าประจำการ) หรือสถานพยาบาลในท้องถิ่น, สถานพยาบาลระดับรัฐ, สถานพยาบาลระดับชาติ หรือสถานพยาบาลของชาติเจ้าบ้าน ข้อพิจารณาในการวางแผนมีลักษณะจำเพาะสำหรับการรักษาในโรงพยาบาลในระหว่างการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คหรณ. ได้แก่

ขีดความสามารถในการทำลายล้างพิษ, สิ่งอุปกรณ์และยุทธโธปกรณ์พิเศษ และขีดความสามารถในการร้องขอรับการสนับสนุนทางการแพทย์กลับไปยังผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานระดับชาติ โดยไม่ต้องคำนึงประเภทที่รักษาพยาบาลที่ให้การสนับสนุน โดยเจ้าหน้าที่ให้การสนับสนุนบริการสุขภาพควรจัดให้มี

- สถานที่แรกรับผู้ป่วย ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับที่รักษาพยาบาล และพื้นที่คัดแยกผู้ป่วย รวมทั้งการทำลายล้างพิษ
- การรักษาความปลอดภัยที่รักษาพยาบาล เพื่อป้องกันบุคคลที่เปื้อนพิษผ่านเข้าไปในที่รักษาพยาบาลโดยที่ยังไม่ผ่านการทำลายล้างพิษ
- สิ่งอุปกรณ์และยุทธโธปกรณ์สำหรับการจัดการและดูแลผู้ป่วยอันเนื่องมาจาก คชรณ.

ระบบการแพทย์เพื่อภัยพิบัติแห่งชาติ (National Disaster Medical System)

๕-๕๙ สถานพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมหลายแห่งถูกกำหนดให้เป็นศูนย์ประสานงานระดับชาติเพื่อสนับสนุนระบบการแพทย์รับภัยพิบัติระดับชาติ และต้องพัฒนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับ “ระบบการแพทย์เพื่อภัยพิบัติแห่งชาติ” เมื่อเกิดเหตุการณ์เกี่ยวกับภัยพิบัติระดับชาติ (เช่น เหตุการณ์ด้าน คชรณ.) ศูนย์ประสานงานแห่งชาติเป็นผู้ประสานกับเจ้าหน้าที่ในระดับท้องถิ่น, ระดับรัฐ, ระดับชาติ และกับเจ้าหน้าที่ประจำระบบการแพทย์เพื่อภัยพิบัติแห่งชาติ เพื่อการจัดการผู้ประสบภัยจากภัยพิบัติ, การประสานงาน รวมไปถึงการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยและการทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วยอย่างดีที่สุด (ดูคำสั่ง กท ที่ 6000.12E และ คำแนะนำสำหรับศูนย์ประสานงานแห่งชาติ (Federal Coordinating Center Guide) สำหรับหน้าที่ความรับผิดชอบของศูนย์ประสานงานแห่งชาติและสถานพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม เพื่อการวางแผน, การฝึก และการปฏิบัติการตามแผนของท้องถิ่น สำหรับการรับและดูแลผู้ป่วยอย่างดีที่สุด ในกรณีที่ผู้ป่วยถูกส่งไปยังพื้นที่ในระบบการแพทย์เพื่อภัยพิบัติแห่งชาติ)

การปฏิบัติการฟื้นฟูการส่งกำลังบำรุง (Logistic Recovery Operations)

๕-๖๐ การวางแผนส่งกำลังบำรุงควรคำนึงการปฏิบัติเพื่อกลับคืนสู่สภาวะปกติ และเพื่อการฟื้นฟูจากการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจากคหชน. (การปฏิบัติการฟื้นฟูได้อธิบายไว้ใน ผผนวก ง) การปฏิบัติเพื่อกลับคืนสู่สภาวะปกติเพิ่มเติมอาจจำเป็นต้องทำความสะอาดในพื้นที่ที่เกิดเหตุ และการสนับสนุนในระหว่างขั้นตอนการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจากคหชน. อาจต้องการรายละเอียดเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่มาจากหน่วยตอบสนองเหตุระดับชาติอื่นๆ (เช่น สำนักงานพิทักษ์สิ่งแวดล้อม [EPA]) หรือจากชาติเจ้าบ้าน

๕-๖๑ การฟื้นคืนสภาพสถานที่ที่มีการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คหชน. เป็นภาระในด้านการส่งกำลังบำรุงของหน่วยตอบสนองเหตุการณ์ในทุกระดับ การฟื้นฟูสถานที่อาจต้องใช้เวลาและทรัพยากรเป็นจำนวนมากจนกว่าจะกลับมาใช้สถานที่นั้นได้อีกครั้งหนึ่ง ตัวอย่างเช่น อาจต้องใช้เวลามากในการปฏิบัติเพื่อแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คหชน. เพื่อทำความสะอาดอาคาร Hart Senate และอาคารที่ทำการไปรษณีย์ Brentwood Mail หลังจากที่มีการปล่อยกระจายเชื้อแอนแทรกซ์ การทำความสะอาดอาจใช้เวลานานนับเดือน อีกทั้งมีการใช้เทคนิคและการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงอีกมาก ทรัพยากรทางทหารอาจจำเป็นต้องให้การสนับสนุนการปฏิบัติการฟื้นฟู (เช่น การทำลายล้างพิษขั้นละเอียดสมบูรณ์, ทำลายล้างพิษอาคารสถานที่ และการทำลายล้างพิษภูมิประเทศ)

๕-๖๒ การทำลายล้างพิษศพที่เปื้อนพิษเพื่อสนับสนุนกิจการฉาปนกิจอาจมีความจำเป็น (ดูคำแนะนำเพิ่มเติมในคู่มือ JP 4-06)

๕-๖๓ ในขณะที่การปฏิบัติการฟื้นฟูได้พัฒนาต่อเนื่องไป หน่วยปฏิบัติการตอบสนองการแก้ไขสถานการณ์อันเนื่องมาจาก คชนร. ควรคาดการณ์ไปข้างหน้าและเตรียมการถอนกำลัง ตลอดจนรายการสิ่งอุปกรณ์สำรองที่ได้รับการแจกจ่าย รวมไปถึงรายการดังต่อไปนี้

- ยุทโธปกรณ์หรือสิ่งอุปกรณ์สำหรับตรวจพิสูจน์ทราบ ซึ่งทั้งไว้ในที่เกิดเหตุ เนื่องจากการเปื้อนพิษ
- ยืนยันการปรับแผนการอพยพสิ่งอุปกรณ์/ยุทโธปกรณ์
- ตรวจสอบยืนยันสถานภาพความต้องการสิ่งอุปกรณ์และตำบลที่ต้องการให้จัดส่ง
- ตรวจสอบสถานภาพรายการยุทโธปกรณ์ที่รอการซ่อม
- ปรับข้อมูลการใช้ทรัพยากรให้เป็นปัจจุบัน

การปฏิบัติการเปลี่ยนผ่าน (Transition Operations)

๕-๖๔ การเปลี่ยนผ่านเกี่ยวข้องกับการโอนหน้าที่ความรับผิดชอบไปให้หน่วยงานอื่น ๆ การยุติภารกิจหรือการเปลี่ยนผ่านเกิดขึ้นเมื่อภารกิจเสร็จสิ้น หรือเมื่อได้รับคำสั่งจากประธานาธิบดีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

๕-๖๕ ลักษณะการผล่อจากการปฏิบัติการของกระทรวงกลาโหม เมื่อหน่วยงานที่ได้รับมอบหน้าที่ไม่มีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนจากกระทรวงกลาโหมอีกต่อไป ซึ่งเป็นกรณีทั่วไป เมื่ออันตรายฉับพลันที่เกิดจากเหตุการณ์ด้าน คชนร. ได้ถูกขจัดไปแล้วขีดความสามารถในการช่วยชีวิตถูกเข้ามาแทนที่และการบริการที่สำคัญได้กลับคืนมา โดยทั่วไปหน่วยภายใต้กระทรวงกลาโหมมักไม่ต้องอยู่เพื่อปฏิบัติการฟื้นฟูในบริเวณที่เกิดเหตุ

๕-๖๖ ถ้ากองกำลังภายใต้กระทรวงกลาโหมมีการถ่ายโอนหน้าที่ระหว่างหน่วยในกระทรวงกลาโหม ความต้องการในการเปลี่ยนผ่านระหว่างหน่วยในกระทรวงกลาโหมต้องปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติมาตรฐานการส่งมอบหน้าที่ทางทหาร หากการเปลี่ยนผ่านเกี่ยวข้องกับกาโอนหน้าที่หรือพื้นที่จากกองกำลังทหารให้แก่หน่วยงานพลเรือน หรือองค์กรท้องถิ่นหรือองค์กรของชาติเจ้าบ้าน การเปลี่ยนผ่านนั้นควรคำนึงถึงระเบียบปฏิบัติในการดำเนินการและข้อตกลงที่มีอยู่ของผู้บัญชาการเหตุการณ์ ปัจจัยสำคัญคือการส่งมอบสมุดบันทึก (ปุม) ที่ได้บันทึกไว้ในระหว่างการปฏิบัติการแก้ไขสถานการณ์ สมุดบันทึกจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับชุดปฏิบัติการที่รับผิดชอบโดยมีรูปภาพประกอบเหตุการณ์และการปฏิบัติที่เกิดขึ้น บัญชีรายชื่อเจ้าหน้าที่อื่นๆ รวมทั้งเจ้าหน้าที่เข้าตอบสนองเหตุการณ์ที่ได้รับผลกระทบควรส่งมอบไปกับสมุดบันทึกตามที่เห็นสมควร

๕-๖๗ แผนการเปลี่ยนผ่านช่วยให้เจ้าหน้าที่ค้นหาประโยชน์ที่เกิดขึ้นซึ่งสัมพันธ์กับภาพสุดท้ายและผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการ มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องหากกลุ่มหรือหน่วยงานที่ยอมรับในบทบาทและความรับผิดชอบจากผู้บัญชาการกองกำลังเฉพาะกิจร่วม แผนการเปลี่ยนผ่านยังช่วยในการค้นหาหน่วยงาน, ระเบียบปฏิบัติและข้อเสนอแนะรวมทั้งข้อพิจารณาที่มีการส่งมอบ เมื่อมีการปฏิบัติตามแผนการเปลี่ยนผ่าน กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนผ่านควรได้มีการตกลงถึงเกณฑ์ข้อกำหนดสำหรับการปฏิบัติการเปลี่ยนผ่าน แผนดังกล่าวไม่ควรปกปิด, ต้องชัดเจน และกระชับได้ใจความ-ใช้คำ, ค่าย่อที่เข้าใจตรงกันในทุกกลุ่ม

๕-๖๘ การเปลี่ยนผ่านอาจสำเร็จลงได้ โดยการส่งมอบหน้าที่และพื้นที่พิเศษในบริเวณที่เกิดเหตุ กระบวนการเปลี่ยนผ่านเป็นการขับเคลื่อนจากเหตุการณ์ที่ไม่ได้ยึดโยงกับตารางปฏิทิน การส่งมอบหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบก็ต่อเมื่อมีหน่วยที่มีขีดความสามารถใกล้เคียงกันมารับมอบหรือไม่มี ความจำเป็นอีกต่อไป ระเบียบปฏิบัติในการส่งมอบยุทธโธปกรณ์และสิ่งอุปกรณ์ระหว่างหน่วยภายใต้กระทรวงกลาโหมกับหน่วยงานพลเรือนหรือไปยังหน่วยงานท้องถิ่น หรือองค์การของชาติเจ้าบ้าน – ต้องกำหนดขึ้นให้เป็นไปตามระเบียบและคำแนะนำตามที่ได้สั่งการไว้แล้ว

๕-๖๙ ผู้วางแผนควรค้นหาหัวข้อปัจจัยเปลี่ยนผ่านที่สำคัญภายในขอบเขตอำนาจของหน่วย ซึ่งอาจรวมไปถึงการส่งกำลังบำรุง, การบริการทางการแพทย์, การสื่อสาร, การรักษาความปลอดภัย และการบริการทางเทคนิค ผู้วางแผนควรพัฒนาหัวข้อเกณฑ์ข้อกำหนดการเปลี่ยนผ่านเพื่อให้การตรวจสอบได้ดำเนินการต่อไป ตัวบ่งชี้ที่เลือกไว้อย่างดีช่วยให้มั่นใจถึงวิธีการที่เหมาะสม และได้นำมาใช้เป็นมาตรการขับเคลื่อนในระหว่างการเปลี่ยนผ่าน

การปฏิบัติการถอนกำลัง (Redeployment Operations)

๕-๗๐ การถอนกำลังเริ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้เมื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย หรือความจำเป็นในการใช้กำลังทหารลดลง การวางแผนและการปฏิบัติการถอนกำลังให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติและระเบียบปฏิบัติปกติทางทหาร ข้อพิจารณาที่ควรเอาใจใส่คือข้อกำหนดในการตรวจพิสูจน์ทราบด้านกายภาพสำหรับความปลอดภัยของทรัพยากรที่จะเคลื่อนย้ายออกจากบริเวณที่เกิดเหตุ และควรกักเก็บ, ควบคุม และ/หรือปล่อยทิ้งไว้ ความปลอดภัยของศพก็เป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง

๕-๗๑ ในระหว่างการถอนกำลังต้องมีการทบทวนหลังการปฏิบัติ เพื่อช่วยในการประเมินผลการปฏิบัติการกิจและการปฏิบัติงาน การทบทวน หลังการปฏิบัติควรกล่าวถึงหัวข้อต่อไปนี้

- การกิจเดิมคืออะไร แลลงภารกิจว่าไว้อย่างไร และมีการ แบ่งระดับการบังคับบัญชาไว้อย่างไร
- ควรต้องมีอะไร (ภารกิจหรือแผน)
- มีอะไรที่เกิดขึ้น (อธิบายรายละเอียดของเหตุวิกฤต)
- เหตุการณ์เกิดขึ้นได้อย่างไร (เรื่องจริงที่สำคัญอันนำไปสู่ เหตุวิกฤต)
- ทำไมถึงเกิดเหตุวิกฤต (ข้อวินิจฉัยถึงสาเหตุ)
- จะพัฒนาการปฏิบัติอย่างไรเมื่อเกิดเหตุในอนาคต (กำหนดหนทางปฏิบัติอื่นๆ)

๕-๗๒ ในระหว่างการตอบสนองเหตุการณ์ ข้อมูลที่รับเข้ามาและ ข้อมูลส่งออกไป (คำถามและการตอบคำถาม) ควรถูกบันทึกและจัดเก็บไว้ เพื่อให้กำลังพลสามารถนำกลับมาทบทวนข้อมูล และในเวลาต่อมาจะได้ เชื่อมั่นว่าได้ดำเนินการไปอย่างถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์

๕-๗๓ หลังจากการปฏิบัติการกิจตอบสนองเหตุการณ์ หน่วย ปฏิบัติการตอบสนองควรบันทึกเป็นเอกสารเพื่อการเรียนรู้, ค้นหาหนทาง ปฏิบัติที่ตามมาหลังจากการปฏิบัติการ และจัดส่งสำเนาการทบทวนหลัง การปฏิบัติเพื่อรายงานหน่วยเหนือตามสายการบังคับบัญชา เนื้อหาที่สำคัญ ในเอกสารควรกล่าวถึงกำลังพลและสิ่งอุปกรณ์สิ้นเปลืองหรือค่าใช้จ่าย, บันทึกการเหตุการณ์และข้อมูลทางการแพทย์ของกำลังพลที่เข้าร่วม ตอบสนองเหตุการณ์

๕-๗๔ กำหนดให้มีการเก็บรวบรวมบทเรียนที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ภายในของเหล่าทัพ หรือตามสายการบังคับบัญชาที่กำหนด ซึ่งเป็นไปตาม ระเบียบปฏิบัติของแต่ละเหล่าทัพหรือสายการบังคับบัญชา

๕-๗๕ บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในห่วงหลังจากเกิดเหตุฉุกเฉิน การปฏิบัติที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ได้รับการแจ้งเหตุ, การตอบสนอง และการปฏิบัติ ในขั้นการฟื้นฟู จะมีความสำคัญสำหรับตอบคำถามที่อาจถูกถามเกี่ยวกับ งบประมาณประจำปีหรือการบริหารทรัพยากร, การเฝ้าระวังทางการแพทย์, การรักษาทางการแพทย์ และเกี่ยวกับกิจการศพ

๕-๗๖ การเก็บรักษานบันทึกข้อมูลที่มีความถูกต้อง ยังเอื้อให้มีการเฝ้าติดตามปัญหาสุขภาพของกำลังพลชุดตอบสนองเหตุของกระทรวง กลาโหมในระยะยาว ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ควรคำนึงถึง ข้อพิจารณาด้านการสนับสนุนบริการสุขภาพในระหว่างการปฏิบัติการ ถอนกำลังต่อไปนี้

- มั่นใจว่าได้ซักถามอย่างละเอียดเกี่ยวกับสุขภาพ และ ความเสี่ยงจากโรคติดต่อกับ กำลังพลหลังจากถูกส่งเข้าประจำการ ซึ่ง ดำเนินการกับกำลังพลที่ถูกส่งกลับหรือกลับจากการเข้าประจำการ

- ดำเนินการเฝ้าระวังทางการแพทย์ในระยะยาว เพื่อตรวจ หาเชื้อโรคแฝง เนื่องจากการสัมผัสกับภัยคุกคามจากสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อ สุขภาพแบบเฉียบพลัน, แบบเรื้อรัง และอยู่ในระยะแฝง

- ใช้ข้อมูลจากการเฝ้าระวังด้านสุขภาพบันทึกเป็นเอกสาร เกี่ยวกับการเกิดโรค หรือเกิดผลอันตรายต่อสุขภาพจากการสัมผัสกับสาร อันตราย, ดำเนินการสอบสวนการเกิดโรคระบาด, ตรวจสอบยุทธศาสตร์

การป้องกันและมาตรการตอบโต้ที่กำหนดขึ้นมาใหม่ สำหรับการส่งกำลัง
เข้าประจำการในปัจจุบันและในอนาคต และพัฒนาการของเชื้อที่ก่อให้เกิด
ความเสี่ยงในการเกิดโรคติดต่อ

- กำหนดข้อแนะนำในการจัดเก็บข้อมูลในการปฏิบัติการ
เพื่อสอบสวนเกี่ยวกับคำถาม-คำตอบที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจากการส่งกำลัง
เข้าประจำการ

- จัดให้มีการประเมินผลด้านสุขภาพแบบเผชิญหน้ากับ
ผู้ผ่านการฝึกในการดูแลสุขภาพ สำหรับการถอนกำลังพลออกจากการประจำการ
ซึ่งต้องกรอกข้อมูลลงในแบบพิมพ์ กห ๒๗๙๖ (DD Form 2796)
(การประเมินผลด้านสุขภาพภายหลังจากการส่งกำลังเข้าประจำการ)
กำหนดตารางการส่งต่อเข้าทำการรักษาและการทันตกรรม รวมทั้งการเยี่ยมเยียน
เพื่อติดตามเกี่ยวกับข้อกังวลหรือภาวะแทรกซ้อนต่อสุขภาพ

- มั่นใจว่ากำลังพลกองหนุนได้รับการดูแลด้านสุขภาพ
และการทันตกรรม และการประเมินด้านความสามารถตามคำสั่ง กห
ที่ ๑๒๔๑.๐๑ (DODD 1241.01) ก่อนที่กำลังพลกองหนุนผู้นั้นจะพ้นประจำการ
จากกองทัพ การช่วยดูแลทางการแพทย์และการทันตกรรมผนวกกับการ
ติดตามด้านสุขภาพที่จำเป็นหลังจากพ้นประจำการจากกองทัพ หากกำลังพล
ผู้นั้นไม่อยู่ประจำการในกองทัพอีกต่อไป
